

Thinget ikke skulde kritisere de Afgjørelser, hvortil Krigsfladeserstatningscommissionen var kommen, idet han meente, at dette ikke stemte med den Stilling, Loven havde givet denne Commission, — men netop lige det Modsatte er Tilfældet, og derfor vil jeg ikke lade denne Paastand staae uimodsiget. Naar det nemlig i Krigsfladeserstatningslovens § 8 hedder — jeg tør maastee med den ærebe Formands Tillæbelse oplæse et Par Linier —: „Erstatningscommissionens Forhandlingsprotocoller med alle til samme hørende Bilag ville være at indsende til Finantsministeren og at vedlægge Statsregnskabet som Bilag for Statsrevisionen, der har at undersøge samme og afgive Beretning til Repræsentationen om Undersøggelsens Udfald“, er det vel klart, at Loven har forudsat, at Dommen over Erstatningscommissionens Arbejder hører Repræsentationen til. Man kunde nu sige: Afvent det Dødblik, da Statsrevisionen har gennemgaaet Erstatningscommissionens Protocol og de dertil hørende Bilag, og sigt da Eders Kritik dertil; men hertil vil jeg svare, at naar der inden denne senere Afgjørelse af Sagen i dens Heelhed fremkommer Andragender, som det af Thinget til Prøvelse af Andragenderne nedsatte Udvalg synes at være af den Bessaffenhed, at de bør komme i Betragtning, vil jeg ansee det for at være aldeles i sin Orden, at Thinget, naar det sættes istand til at sælde en Dom om Andragenderne, ligesaa vel da sælde denne sin Dom som paa et senere Stadium. Principet kan ikke forsvares af den ærebe Rigsdagsmand fra Frederiksborg, idet det er klart, at Loven tvertimod hans Paastand har sat Repræsentationen til at være Dommer i denne Sag. Men Hensyn til de Andragender angaaende Krigsfladeserstatning, der nu ere fremkomne, — der har været ialt 23 — er der af Udvalget viist et saadant Maadehold og en saadan Tilbageholdenhed, at det forekommer mig, at Thinget maa see, at man ikke uden vægtige Grunde har ladet sig bestemme til at indstille noget af dem. Jeg for min Part har ladet mig afholde fra at tiltræde flere af de Andragender, der ere indkomne, alene af Hensyn til, at der allerede er fremsat en ikke lidet vidtgaaende Kritik over Erstatningscommissionens Arbejder, og at man havde Ud-

sigt til, at Sagen i sin Heelhed engang vilde komme for. Jeg har derfor ikke villet være med til at indstille andre Andragender end saadanne, med Hensyn til hvilke det forekommer mig, at det vilde være i høieste Grad ubilligt og byrdefuldt for den Enkelte, at hans Sag henstod saa længe, indtil Forholdet i sin Heelhed kunde finde sin Afgjørelse. Den Overbebyrdelse, som Ministeriet skulde have ved senere tilkomne Andragender, er der ikke nogen Udfigt til vil indtræde; det er allerede bemærket af det ærebe Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) og jeg skal blot gjentage det, fordi jeg selv ved min Afærd i Udvalget har viist, at jeg har forstaaet at tilbageholde den Lyst, jeg havde til at lade de Vedkommende nyde en bedre Ret end den, de have faaet; thi med Hensyn til flere af de Vedkommende og navnlig flere af dem, om hvem der er gjort særlig Indstilling af Udvalget, har jeg den Overbeviisning, at de burde komme i Betragtning. Det var, som sagt, det almindelige Hensyn, der har afholdt mig fra at gaee ind derpaa, idet jeg troer, at de enkelte Mænd ikke vilde blive ruinerede ved, at deres Sager ikke kunne komme for, før Afgjørelsen i det Hele foreligger for Thinget. — Jeg har sluttet mig til det Fleertal, der under Nr. 3 har indstillet det der nævnte Andragende, fordi det forekommer mig, at der i Slagelse Skoles Stilling, samt i de Fortjenester, som vedkommende Enkes afdøde Mand har havt af denne Skole, laa en Opfordring for Thinget til at komme hende noget til Hjælp. Vi have engang tidligere havt et tilsvarende Andragende fra Enken efter en Lærer ved Bordingborg Skole, hvilken staaer i en lignende Stilling som Slagelse Skole; der er vel en Forskjel, det erkjender jeg, og jeg siger derfor ogsaa kun „en lignende“; men det forekommer mig dog, at der i de to Skolers Stilling til det Offentlige ligger et Moment, som maa have en afgjørende Indflydelse, og Hensynet til Mandens Dygtighed og Fortjeneste af Skolen taler ligesaa meget for denne Enke som for den Enke efter en Lærer ved Bordingborg Skole, der i sin Tid blev pensioneret. Da den ærebe Ordfører ikke er Medlem af dette Fleertal, har jeg tilladt mig at yttre dette Par Ord, idet Sagen